

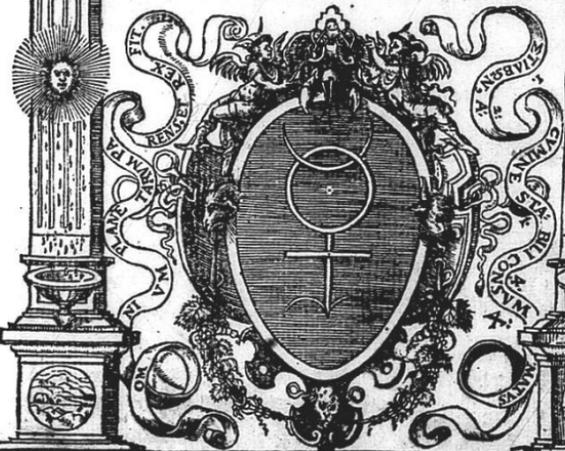

QUI NON INTELLIGIT, AVT TACEAT, AVT DISCAT.

IGNIS

AËR

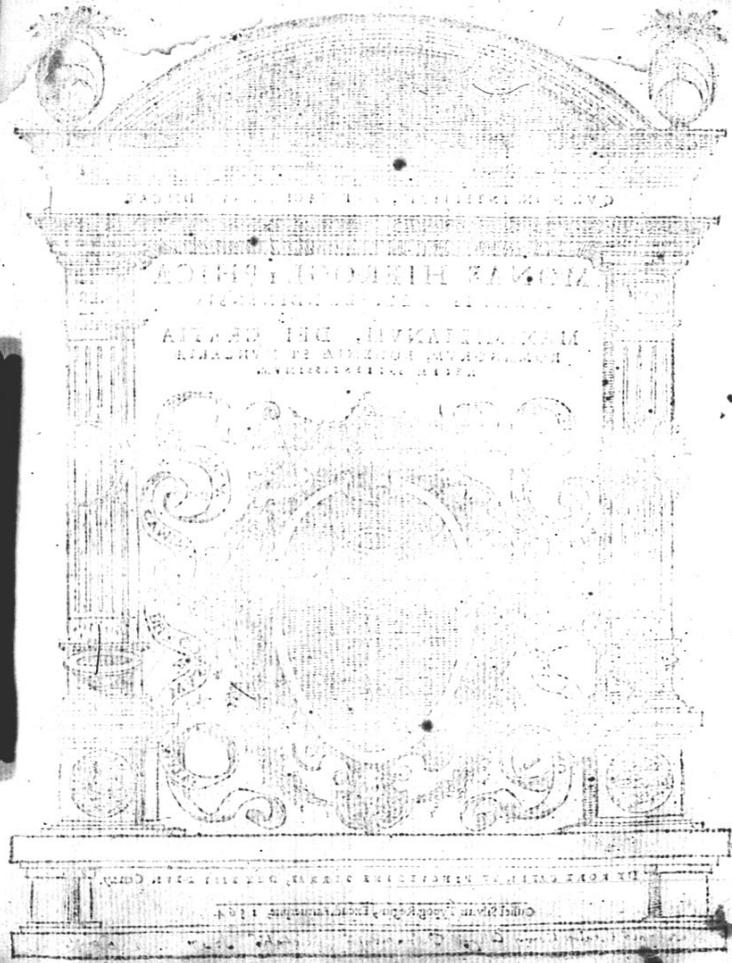
MONAS HIEROGLYPHICA
IOANNIS DEE, LONDINENSIS,
AD
MAXIMILIANVM, DEI GRATIA
ROMANORVM, BOHEMIE ET HUNGARIE
REGEM SAPIENTISSIMVM.

DE ROSE GABEL, ET PINGVEDINE FERRAR, DETTISI DEVS. Geb. 27.

Guliel. Silvius Typog. Regius, Excud. Antuerpiaz, 1564.

Inscriptio in catalogo libri Collegii Polnamiensis Societatis Jesu. 1679.

INCLYTI REGIS
MAXIMILIANI
EXCELLENTISSIMÆ MAIESTATI

IOANNES DEE, LORDINENSIS,
Imperium optat Felicissimum.

DUÆ duæ causæ, meæ Conditionis Hominem,
REGEM tantum, tam exiguo donare Mu-
nere, animare possunt, hæc ambæ, nunc, me
ad hoc faciendum impulserunt. Benevolentia
nimirum erga vestram Maiestatem mea maxima: Et Mu-
neris ipsius, licet parui, tum Raritas magna, tum Bonitas
haud aspernanda. Benevolentiam vobis excitauere et con-
ciliare sempiternam Vestra admiranda Virtutes: Quæ
tantæ sunt. Ut, qui illas oculata non perspexerint, fidei
alijs quidem, vel mediocriter credant, Rarissima, de eisdem,
licet verissima, narrantibus. Sed qui easdem diligenter ac-
curatiusque sunt Contemplati Presentes: Orationis, se, Di-
etionisque maxima laboraturus Inopia ac paupertate fatis
bunt, quam primum Oratione in eandem omnem se dis-
fundere cupiant Amplitudinem. Huius rei causas, Ego,
proxime iam præterito Septembri, in Hungarici vestri Regni
Rasania, aliquam trahens Antoniam, luculentissimas, et que
varijs exploratis modis, vixit ut eorum Testis. *scribo*
De Muneris autem, (mole quidem ipsa exigua) quod
dicerem Regi, verbis, quam fieri posse, paucissimis,
Adhibi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Magna

Abundae facili possit absque coniectura. Hæc in Infans; & primoque Philosophandi genere, statueret: non id à me arroganter esse factum existimo. Est ab humo; altius ierendum videatur Caput lenare velle: Ex eodem ergo & BONITATIS Gradus, fructus vberes, da ista meo Sperandis Munere, Vestre Castitudini palliери, audeo. Et hac quoque Raritate predictum est, hoc nostrum Munus. Quod eo genere Scribendi, vsque ad extremum Orationis filium, contextum est, quo; nunquam, ad hodiernum vsque diem, aliquod fuisse absolutum Opus, vel auditione accipere potui, vel ex Maiorum intelligere Monumentis.

Hieroglyphicum etiam licet appellem, subesse tamen & Lumen & Robur quasi Mathematicum. Qui penitus examinari sitabitur: Quod in tam Raris fabricare rebus, satis esse Rarum liquet. An non hoc Rarum, quæso, Astronomicos Vulgares Planetarum Characteres, (ex Mortuis, aut Mutis, aut saltem quasi Barbaris ad hanc horã Notis,) Nam, Vita imbuti Immortali: & in omni Lingua & Natione, proprias suas Eloquentissime explicare posse videret. (In ista accedit & istud valde Rarum. Externa eorumdẽ Corpora, aut mysticas iam suas (optimis Argumentis Hieroglyphicis) esse reuocata, restitutaue Symmetrias. Quasi, vel eadem fuissent olim, apud Saeculum prius: videret fore videret. Opera sua, Maiorẽ. In Epitaphica Dodecemoria, vbi Notis, quam nolo, videret, videret præstare remaneret in his successu, & videret, videret Rarum, in Notis, prorsus, & hoc omnia & Puro, eoque MER- 7. abunda.

CVRII, Characterẽ Hieroglyphico (Acumine quoddam præmunito) includit, est omnino Rarissimum. Vnde ergo, Ille, nobis totius Astronomiæ Restitutor & Instaurator nominari potest: Et nostri IEOVE in hoc genere Nuncius, vt Sacram hanc Descriptionis Artẽ, vel NOVAM consideremus. Primi: vel extinctam prorsus, & ex omni hominum Memoria deletam, eius Reuocaremus. Munitis. Idque, à nobis, hoc est factum modo, vt placidissime, & quasi sua sponte, Hieroglyphica illa Interpretationes: Omnes, sese in medio ponant, Violenti aut nil, vel Improprum quasi per os videri, Opusculum potest.

8. Et hæc, Ita, LONDINENSIS nostro HERMETIS SIGILLO (ad sempiternam Hominum memoriã) Consignari, Vt, in eodem, ne Superfluum. Punctum Unum, & ad hæc, quæ diximus, significanda, (longeque maiora) me conum deficiat Punctum, Omnes cogentur, maxime fateri Rarum. At præ ceteris, Illi, qui in Philosophia Sapientieque profundioribus Disquisitionibus, Nonnõ possunt profiteri suum. Sic enim Testificabuntur Grammatici: dum rationes esse reddendas, de Literarum formis, Situ, Locis in Ordine Alphabetario, Nexibus varijs, Valore Numerali, alijsque plurimis (quæ circa Trium Linguarum Alphabetã Primariã considerari debent) hic admoneri se videbunt. Et ex alijs, tam Rarum esse Grammaticum, Quod Grammatici, Vnde esse Scientiam, ab VNO discendam Homine, exacte defendere possit: Quod Illum, quem Supra in Terris demonstrauimus Rarissimum.

An. 1557. In Speculo Vnitatis. ne Apologia pro Regero Bacho. ne Angli.
 mum Apologese olim differunt. Sed tanta de his mihi
 constant Mystéria que solidissima habent (tunc ipsius Artis
 Grammaticæ, tum eorum que eiusdem eruantur auxilio
 Mysteriorum) in SACROSANCTIS DEI OMNIPOTEN-
 TIS, Scripturis, iacta Fundamenta, quantæ nec Libro ex-
 plicare magna queam, nec Locus iste, tum, Requiere, vide-
 tur. Neq; mireris, O Romanorum Rex Idalyte, Me, Al-
 phabeticam Literaturam, magna continere Mystéria, nunc
 obiter referre. Cum IPSE, qui omnium Mysteriorum Au-
 thor est, SOLUS, ad Primum & Kletum, SE IPSUM
 Comparavit Literam. (Quod non in Græca, solum esse in-
 telligendum Linguas, sed tum in Hebræa, tum in Latina,
 varijs, ex Arte ista, demonstrari potest. vjs.) O, Quanta,
 tum, debeant esse, Intermediarum Mystéria. Et non est
 mirum, hoc, in literis sic constare: Cum & Kibilia & IN-
 VISIBILIA, omnia, Manifesta, & Occultissima (Natu-
 ra vel Arte), ab ipso Deo emanantia, ad eius BONITA-
 TEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, prædi-
 candam, celebrandamque, a nobis, diligentissima Indagine
 sunt, perlustranda. Inde, excusatione omni, carere. Hinc
 Ad Rom. M. N. V. M. GENVS, docet Paulus. Etiam si, nullum
 aliud de his haberet Scriptum Monumentum; Quam, quod
 ex CREATIONE, ipso Digito DEI, in omnibus est, ex-
 aratum Creaturis, id, hoc nunc non ago, Curiosus, ut ista
 ab omnibus requirere, vellet Grammaticis. Sed Ipsos, Qui
 Rem abditæ erunt Mystéria Laborant, cum Tæsterfa-
 cere, nos, R. A. R. V. M. quoddam in hoc Genere, (ex nostra
 MONA-

MONADE;) demonstrasse Exemplum: tum, Amicè ad-
 monere, Primas, Mysticasque, Hebræorum, Græcorum, &
 Latinorum literas: à Deo solo profectas, & Mortalibus
 Traditas. (Quicquid humana iactare solet Arrogantia)
 Earumque omnium Figuras, ex Punctis, Rectis Lineis
 & Circulorum peripherijs, (mirabili, Sapientissimoquo
 dispositis Artificio) prædixisse. Et, licet, omnem Mosæica
 Legis sensum, usque ad Jodim & Apicum Impletionem
 omnium, considerandum esse, nos docuit æternæ Celestis ^{Math. cap.}
 nostri Patris Sapientia: quasi in IOD & Chireck (ex
 quibus omnes Hebræorum Literæ, Vocales que consurgunt)
 vltima Considerationis Legalis, facta Analysis: Nobis tamen
 non est id Contrarium, VNITATE APICIS CHI-
 RECK, IMMOTA MANENTE: TRINITATEM
 MONADVM, CONSUBSTANTIALEM, IN
 VNITATE IPSIVS IOD, CONSPICVAM,
 Amplectentibus: Ex RECTA DESCENDENTE
 LINEA VNA, ET DIVERSIS PERIPHERIÆ
 PARTIBVS DIMANIBVS, CONFORMATA. Un-
 de satis concludere, eodem habere, detegimus. Primas, Nomi-
 nes, tum Scrupulam Hebræicam Liberam & Naku-
 dosti Fibrisque, ex eam Mystica condere Principijs, sine
 Presentissimo Divini Numinis Afflatu, non Potuisse. Quæ,
 etiam si, Minima eorum sunt, que vulgarium Grammatica
 eorum, præcedentium Indivjs, Dmædam, que, ipse, ad om-
 nem Extremum, & Nakuosth Generationem, & quæ
 mirabiliter commodent, Artificio, apte à Sapientibus consi-
 derantur,

siderantur, Maxima, perpluraque (absolutissima Ana-
 gogia) illos edocent. *Mysteria*. Sed dimissis, hoc modo,
Literarum istis, & Linguae Philosophis; MATHE-
MATICOS meos, Raritatis istius nostri *Muneris*, ad-
 2. ducam sincerissimos *Testes*. **ARITHMETICVS**, (non
 dico, **LOGISTA**) an non mirabitur, Numeros suos, quos
 1. à rebus Corporeis Abstractos, & sensibilibus omnibus
 liberos, in Dianæ recondere recepit, ibique, Mentis
 varijs tractabat Actionibus: Eosdem, hic, in nostro Opere,
 tanquam Concretos & Corporeos ostendi, fierique: & eor-
 undem Animas, Formalesque vitas, ab eis, in nostris se-
 cerni vsus? An non maxime mirabitur, Tantum videre
 2. **MONADIS** Fortum: cui nec ulla Monas Alia, vel Nu-
 merus, additione accedit: Nec extrinsecè ad ipsam Mul-
 tiplicandam adhiberi potest? An non admiratione affi-
 3. cietur maxima, in Rei & Censuræ Subtilissima Generalique
 Regula: **VNIUS REI**, tanquam Chaos, propositæ, (ad
 omne dissoluendum Arithmetici Dubium, habilis) **CEN-**
SVM ipsum, & Valorem, siue Estimationem (Potentia
 in ipsa RE Latentia) Hic, Primo, semper Examine, **DE-**
NARIO explicari Numeros: Accuratis Divisionis & A-
 quationis operibus (vel ut illa Ars prescribit) mediatribus.
 3. **primis**? **GEOMETRA** (mi. Rex) sibi de Artis suæ vi-
 satis plenè costare Principis (quod valde mirum est) incipit
 basitare: cum, hic, in Secretis, mirumurari, Innique intel-
 liget: **QUADRATO**, **CIRCULARE**, omnino Equale,
 huius **MONADIS** Hieroglyphica *Mysterio* dari.

Archimedisque dictos **SVDOKES**, hic, excellentissimo co-
 pensari posse *Fructu*: licet tentatum haud fuerit ipse asse-
 cutus *Problema*: In Magna Voluisse *Sar* est. **MV-**
SICVS, quo stupore Ille possit iure affici meritissimo: cum
 4. sine Motu & Sono, Inexplicabiles, Celestesque hic Intel-
 liget **HARMONIAS**? Et **ASTRONOMVS**, an non
 5. perpepsi sub *Dio* *Algoris*, *vigiliarum* & *laborum* penite-
 bit se maxime, Cum, hic, sine Aeris ulla perferenda Iniuria:
 Sub recto, Clausis vndiq; fenestris Ostijsque, ad quodcum-
 que datum *Tempus*, *Celestium* *Corporum* *Periphoras*, ocu-
 lis exactissime queat obseruare? Et hoc, quidem, sine *Me-*
chanicis vllis, ex *Ligno* vel *Orichalco* confectis *Instrumentis*?
 Et **PERSPECTIVVS**, sui Ingenij Stupidita-
 6. tem condemnabit: Qui, ut iuxta *Parabolica* *Coni* *Sectionis*
Lineam (aptè in gyrum circumactam) *Speculum* effi-
 ceret, modis laboravit omnibus: quò propositam quamcum-
 que (igni obnoxiam) *Materiam*, incredibili ex *Radijs* *Solaribus*
 vexaret *Calore*: Cum, hic, ex *Tetrahedri* *Sectione*
Trigonica, *Linea* exhibeatur, ex cuius *Forma* *Circulata*,
 fieri potest, *Speculum*, Quod, (vel *Nubibus* *Soli* *subdu-*
ctis) quoscunque *Lapides*, vel *Metalla* quodcumque in *Imp-*
palpabiles quasi, vi *Caloris* (verissime maxima) redigere
 potest: *Pulueres*. Et, qui **PONDERVM** subtili Spè-
 7. culationi tota vite *Tempore* in *judicis*: Quam bene, suos
 ille collocatos esse *Isidoros*, sumptusque vndicabit: Cui, hinc,
Elementum *Terræ* supra *Aquam* natæ posse, verissima
Experientia, **MONADIS** nostræ docebit: *Magisterium*?

8. *Handſecus, Qui Rationes PLENI & VACVI* (argumentum & ſque ab ipſis Philoſophia Incunabulis controuerſum) diligentiffimè ventilauerunt: Videruntque, ea Lege, & Natura (quaſi Induſolubili) vinculo, (à Deo Opt. Max.) coördinatas, conexas, & Copulatas Elementorum proximorum eſſe Superficies: Vt in Igne, Aëre & Aqua, ſurſum deorſum, Horſum Illoſum, (ex eorum animi ſententia) ducendis impellendiſue, hominibus Miranda confidentiſſimè oſtendere poſſunt (Varijs & illi quidem Inuentus Reip. ſunt vtilis: Ut Hydraulicorum totum Artificioſum monſtrat, & reliqua Heronis Thaumopæctica; vt nunc placet illa nominare.) At, quod Terra Elementum, Surſum, in Ignem, per Aquam, vlla Machina exantlare poſſit: Nullus ex illa Profeſſione, ſibi vendicabit. Noſtra tamen MONADIS Theorie, fieri id poſſe, demonſtrant. O Sapientiſſime Rex, Iſta in Mentis veſtrae, Memoriaeque reponatis Theſauris Secretiſſimis. Ad

9. *BALISTAM* iam venio Hebraeum: Qui, vbi ſua (ſic dictam) Gemetriam, Notariacon, & Tzzyruth (Artis ſuae tres quaſi præcipuas Claves) extra Sancta, Nuncupata, Linguae exerceri fines videbit: Immo vndiquaque (ex obuijs quibusque, viſibilibus & Inuiſibilibus) huius, (à Deo) Receptæ Traditionis Myſticae Notas, Characteresque corrogari; Vel, hanc quoque Artē, tum, vocabit SANCTAM: (veritate coactus, ſe intelligat) Vel, non Iudeorum, tantum, Sed omnium Gentium, Nationum & Linguarum, ſine ἀποκατάστασις, Eundem eſſe DEVM benevolentiffi-

nevolentiffimum fatebitur: Nullumque Mortalem ſe Excusare poſſe, de Sancta huius noſtrae Linguae Imperitia. Quam, in noſtris ad Pariſienſes Aphoriſmis, REALEM nominavi CABALAM, ſive Τέχνη: Vt illam vulgarem alteram, Cabaliſticam nomino GRAMMATICAM ſive Τέχνη, qua, notiſſimis Literis, ab Homine Scriptibilibus, inſiſtit. Hæc autē, qua Creationis nobis eſt Nata Lege, (vt Paulus innuit) REALIS CABALA, GRAMMATICAM quoque quædam Diuinioreſt: cum Artium iſta ſit Inuentrix Nouarum, & Abſtruſſimarum fideliffima Explicatrix: Vt hoc noſtro alij tentare Exemplo, de cetero, poſſint. Non exhorreſces, beneficio, (O REX) Licet iam, in veſtra Regia Preſentia, MAGICAM hanc proponere audeam Parabolam. Terreſtre quoddam Corpus, MONAS hæc noſtra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, poſſidet: Quod, Qua ſit ACTVANDVM diuina Potētia, ſine Verbis, Ipſa docet: Cui iam ACTVATO, Lunaris & Solaris eſt (Matrimonio perpetuo) COPVLANDA, Influentia Genetica: Licet, ante, in Cabo vel alibi, fuere ab EODEM Corpore SEPARATISSIMÆ. Hæc (Dei Nutu) facta Gamaca, (Quam, Pariſienſibus, ſum Τύχη, & αἰών, interpretatus: id eſt, Matrimonij Terram: ſive Influentialis Coniugij, Terreſtre Signū) Super ſuam Nativam Terram, Eadem, vltierius Nutriri non poteſt, vel Irrigari, quam ad QVARTAM magnam vereque Metaphyſicam Reuolutionem Completam. Quo finito Progreſſu: Qui aluit, in METAMORPHOSIM,

Primus Ipse abibat: Rarisimeque, post, Mortalium conspicitur oculis. Hæc, O Rex Optime, Vera est, toties decantata (& sine Scelere) MAGORVM INVISIBILITAS: Quæ (vt Posterius omnes fatebuntur Magi) nostra est MONADIS concessa Theorijis. Expertissimus

II. MEDICVS; etiam ex eisdem, facillimè Hippocratis Mysticam assequetur voluntatem. Sciet enim, QUID, CUI,

Lib. de Flu. libu.

ADDENDVM ET AVFERENDVM sit: vt, ipsam Artem sub maximo MONADIS nostra Compendio, & MEDICINAM ipsam contineri, Lubens deinde, fieri Velit. BERYLLISTICVS; hic, in Lamina Chrystallina, omnia que sub celo LVNÆ, in Terra vel Aquis versantur, exactissimè videre potest: & in Carbunculo siue

12. Lapidè, Aëream omnem, & Ignicam Regionem explorabit. Et, si VOARCHADVMICO, nostra Hieroglyphicæ MONADIS, Theoria vigesima prima, satis faciat, Ipsique, VOARH BETH ADVMOTH, Speculandum ministret: Ad Indos vel Americos, non illi esse Philosophandi gratia, peregrinandum, fatebitur.

13. Demque de ADEPTIVO genere. (quicquid vel ARIOTON Ars subministrare, vel polliceri possit; vel viginti Annorum maximi Hermetis labores sunt assecuti) licet, ad Parisienses, sua MONADE peculiari (Anagogica Apodixi illustratum) aliàs scripserimus: Vestra tamen

An. 162.

14. Maiestati Regia constanter asserimus, ID OMNE, Analogico nostra MONADIS Hieroglyphicæ Opere, ita ad vniuersi exprimi, vt Similius aliud Exemplum, humano generi nunc possit

possit proponi. Quod, in seipsum, dupliciter, traducere debet: Ipsum, Scilicet, Dignificatum Glorire Opus: & Operis Imitari Dignificationem.

Nunc, Satis à me, (Imò vereor, si hæc hominum audiret Vulgus, ne plus satis,) de Raritate nostri huiusce Muneris Theoretici, esse dictum, (Triplicis Inchyte Diadematis Honore) Concedas Rex O Maximilianè: Eisdemque limitibus, eiusdem definiri Bonitatem. Satis ergo sit, (Regum omnium Decus singulare) hoc nostrum Munus, Dum, tam esse Rarum demonstrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuide Lingua Potularia Maledicentissimum quidem) Auctum esse Esopicam mustrare posse. Tantum profecto abesse, vt iuste, illius Indignitatem ferat Calumniam, Modestissimi omnes Sapientissimique fatebuntur Philosophi: quod non dedignabuntur Illi quidem, vna mecum, Laudes & Honorem illi Phœnici accinere, ex cuius Solius Misericordiam Alis, Rarissimas istas omnes cum Timore & Amore extraxerimus Theoreticas Plumas: cõtra nostram per Adamum introductam Nuditatem: Ut eisdem, Fenorantia asperrimis quibusdam frigoribus, multo resistere minus alacriores: & Errorum Turpitudinem, à Philosophantium tegeremus oculis, Honestæ VERITATIS stadiossimi. Et quamuis Auctoritate aliqua humana, nullo modo, hic sumus freti, Sicubi tamen, Antiquissimi alicuius Philosophi, opportunè poterat nostro illustrari Lumine, aliquod notabile dictum vel Scriptum: ibi, illud amicum nostris exhibere Posteris, non recusauimus. Veluti in

Hermetis,

Hermetis, Oſtanis, Pythagore, Democriti, & Anaxagora quibusdam Myſterijs: In qua, ex noſtris Hieroglyphicis descendimus Demonſtrationibus, non tanquam ab illis, fidem emendicantes in iſtis. Et iſtam tantam Raritatem, ita, ubique coniuncta Comitatur Bonitas: ut Nihil, vel apertè vel teſtè, in hoc libello à nobis eſſe poſitum, **PROFESTEMVR**, quod nõ Idem Honeſtum, ſincerum, Dignitati Humana aptum ſit: Pietatis perfectiſſima, Religionisque vera ſtudio Viſiſſimum. Et ut **ΟΡΘΟΜΕΙΝ** certè, in tam arduis Myſterijs non poſeſt, niſi Ille, Qui, eorum perſpectiſſimam habet omnè Amplitudinem: Sic Nemo citius Infantiam ſuam, Malitiam, vel Arrogantiam proderet, quàm Ille, Qui, quicquam eorum que hic Veſtra Sapientie Commendauimus, vel tanquam Impium Condemnare, vel tanquam friuolum Reijcere auderet. Cuius rei, cum nullum, vel Iudicio Acutiorem, vel Uſu Expertiorem: vel Auctoritate Potentiorem: vel Sinceritate Fideliorem, adducere quis poſſit Teſtem, quàm Summus Ille Regū Rex Omnipotens, Regem fecerit **MAXIMILIANVM**: Erit ergo mihi Veſtra Auguſta Maiestatis inſtar aliorum Omnium: Cui, hac noſtra, Probata eſſe, haberi que Rata, non ſolum, Triobolarium multorum obturabit ora Grammaticarum: Sed etiam multorum Philoſophantium eriget animos: vel huius, iam, propter tantorum Myſteriorum proclamatum Incertitudinem, Tacentes: Vel, propter Rerum Raritatem, Imperitorum Superbati mentes Iudicia: Qui Bona cum Malis (temerè promiſcue-

promiſcueque, ex nominis ſola Similitudine,) condemnare ſolent Studia. Cum maxime deplorando (interdum) Optimorum librorum interitu. Quorum vtrumque, Reipub. Chriſtiana, plurimum, varijs temporibus, attuliſſe detrimenti, clariffimè conſtare poſeſt. Apto nimirum ad tam magna tractanda. Capieſſendaque Ingenio, vel prioritate ne perterreſacto: vel iam, quidem, cum Progreſſus haud mediocres fecerit. Ruſticè eiſdem & Superbè, ab Imperitis Iudicibus, vniuerſo tam nobili tamque diuino Myſteriorum condemnato ſtudio. At alterius eſt loci, ſingulis Scientijs Honeſtis ſuas comparare emulas falſas illas quidem, Vmbratiles, Odioſas, Moleſtas, Hominumque Societati Inutiles. Quas, Solas, & ea ratione qua vulgares captant homines & exercent: non Vulgari ſolum; ſed Sapientiſſimi cuiusque Iudicio explodèdas; condemnandasque, & fatemur; & ita diligentiffimè fieri, nos quoque, ſuademus. Sed, Qui, **CORPORA** illa, vel Eſſe neſciant, vel Ubi, vel Qualia ſint, **QUORVM** iſta tenuiſſima ſunt, Vmbræ: Quo modo, Illi, Hominum non Vulgarium; non Vulgaria condemnare Studia, valèdè, vel ſaltem ſuade poſſunt? **FIAT IUSTITIA**, Unicuique, Quod Suum eſt, ſic, tribuatur, in iſtis, Vulgaribus Scijs, Artium Magnarum Vmbras non ſeſtantibus ſolum, ſed eaſdem etiam ſceleratiſſimè emententibus adulterantibusque; Nugas, Errorè, omnemque adſcribamus Impietatem. At in Bonis, Solidisque ſtudijs, Prouentioribus: & honeſtis moribus tum confirmatis, tum ſua integritate Clariffimis: Kol-

Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) Inferre: Veleorum in Odium vocare Nomen, studiâq; vel in discrimen Vitam: nō solum inhumanum id mihi (O Rex) Sed Iniustum & quasi Impium, Videtur. Nam, vt Corporum quorumcunque, omnes vbiunque Vmbrae; COMMVNES cum ipsis Corporibus TERMINOS habet: (Quod Mathematicis est notissimum) Eodem modo, & hic, Phrasēs Loquendi, Scribendique: Umbris, Verisque ipsis Corporibus, Communes esse, Permittunt SOPHI. Vbi, Imperiti, Temerarij, & Presumptuosi Simiæ; VMBRAS Captant solas, nidas, & Inanes: Dum Ipsi Sapientiores Philosophi, CORPORVM Solida fruuntur Dōctrina & fructu gratissimo. Sicque verè, Illud, vsu venire videmus: Vt filii, Id quod habere se putabant; (Vmbra tile;) tanquam non Solidum & Sincera, ex manibus exipiat, iustissime: & Corpora tractantibus, Vmbrarum omnis sit concessa honesta legitimaque Comprehensio & Cognitio. ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ igitur oportet, (O Rex,) inter VMBRAM & CORPVS: & virtusque distinguere fines, vires, & usus, IUSTITIÆ Ille est Gladius, Regius, Imperatoriusque: cuius, vt alia multa, ita, & hoc, est prestare Diuinum Munus. Et Arte profecto quadam, interdum, Ipsi Sophi, VMBRATILES figurat, intra ipsorum Corporum Sinuos anfractus, libenter admittunt: ne Asinus in Hesperidum Hortos, ruditer irruentibus, electissime prebeantur Lactuca, cum illis sufficiant Cardui. Ignosces mihi O Rex, Mundum, de Iuristia (ex Christi Auctoritate) arguenti.

Neque

Luc. ca. 8. c.

Neque haec, vilo modo, hoc loco, hijs Temporibus, Tua praesertim cōmemorata Sapientiae, Parerga censeri volo: immō ne Superflua quidem. Atque haec haecenus. Hunc ergo meum MONADIS HIEROGLYPHICÆ Fatum (Conceptione quidē Londinensem, Natiuitate vero Antverpiensem) Vestra Serenissima Maieitati, humillimè Offero: Obnixè à vobis contendens: vt eiusdem non Digne mini, nunc quidem, fieri Compater: post verò, cum erit & aetate grandior, & fide sua Commendabilior, in vestra semper vobis vt seruire possit praesentia. Pro vestro, deinceps Ego eundem haberi volo, O Clementissime REX: Qui, vt mihi visus est toto partus Tempore; Blandissimo Aspectu, ante oculos versari meos: ita, ea ratione, facilem mihi expeditumque huius in Lucem editionis, Laborem fecisti. Nam quem Annos prius continuos: Septem, Mente gestavi mea; eundem, incredibili vestra ad tantum Interuallum, Virtute Magnetica, duodecim solum Dierum spatio, in hanc communem Auram, placidissime sum Enixus. Quod, Felix, Faustūque esse, tum Vestra Augusta Celsitudini, tum ardentissimis meis sincerissimae, veniat studijs, Concedat, flos la Sacrosancta TRINITAS; Quae (in MONADIS Ineffabilis, Omnipotentia, ante omnia Saecula, fundata, viuit, regnatque Semperterna: Cui Soli, omnis Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab omni semper, exhibeat, decanteturque: Creatura.

A M E N

Antverpia.
Anno 1564. Januarij, 29.

GVLIELMO SILVIO

IOANNES DEE LONDINENSIS,

S. D. P.

Amice mi, Optime Gulielme,
 Quam vnice charas, Præclarissimas ha-
 beam, Illustrissimi Regis MAXIMI
 BRITANI Virtutes: Qui ex Cordis mei
 Scripijs, Rara, excellentissimaque communico Ara-
 cana: Ea que ratione, illi communicanda Curati, vt
 etiam Plures per Terrarum. Orbem (tum in eius
 Honorem, propter eximias suas, Regiasque virtu-
 tes: tum vt Alij ex illo Sibi exemplum capiant: qui
 & Regijs Sapientissimè vacare Regnorum Guber-
 naculis: & Philosophorum tamen, Sophorùmque
 Stupenda cumulate addiscere Mysteria potest) Plu-
 res, inquam, eisdem frui; Vestra Diligentia, & Fide
 queant. Duo igitur sunt, quæ mihi es orandus ma-
 ximè: Vnum, Vt vbique accuratam meam, in Lite-
 rarum Varietate, Punctis, Lineis, Diagrammati-
 bus, Schematibus, Numeris, aliisque, Imiteris,
 (quantum possis) Diligentiam: Ne, Idem Ipsum,
 quod Ego (DEI NVTV) peperì ex omni parte be-
 ne Formatum Corpus; Typographiæ Negligentia,
 vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: in-
 dignum

dignum, siquidè, Rege tanto; Indignum verè Phi-
 losophantium Studijs, & laboribus, quos in eo pe-
 nitissimè, sepiusimèque examinando, collocare vo-
 lunt, Maximis. Cauere tamen fatis, de isto, mihi
 Videor, Infortunio, dum te elegi; Istius nouiter
 Nati Operis Parentem Typographicum: qui om-
 nibus modis, nitidum, suisque bene Compositum
 Membris, tua Curatura, emittere potes.

SECVNDVM, quod à te præstari Optarem,
 haud est leue, id quidem: Nimirum; Promiscuo vt
 hominum generi, hosce, nullo modo, in manus des
 Libellos. Non quod illis ego hæc quidem, vel me-
 liora, inuideam: Sed hoc inde oriturum mali Sus-
 picans: Non solum, quod, ex isto Labyrintho, Sc,
 Miseri, nunquam extricare possunt: (Ingenium in-
 terea, Incredibilibus Angentes modis, pessimèque
 suis prospicientes Rei familiaris negotijs) sed etiã,
 quòd, Alijs quoq;, (illis inuium) vel, Ingredi suade-
 bunt Iter: vel de eiusdem, veluti illis explorata,
 Certitudine, Sceleratissimè eumentur; Imposto-
 res, Hominùmque Laruæ: Vel Denique, talia DEI
 MAGNALIA, Esse, Negare; Aut meam, rabidissi-
 mè accusare Sinceritatem audebunt: tunc tandem
 Desperabundi; Vt, primò, hæc Mysteria, cum ma-
 xima Præsumptione aggressi sunt Temerarij. At
 in hoc tanti Momenti negotio, Si te bene à multis
 iam annis noui (vel propter amicitiam nostram:

vel Reip. Christianæ Vtilitatem; vel saltē propter
Ipsius Sapientissimi MAXIMILIANI, Heroicas
Virtutes, quæ nihil Commune cum Hominum
Vulgari habent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fidem
tuam frustra requisuisse Videar. Cauebis tu
quidem: &, per te, Honestissimi omnes

Librorum Mercatores.

Valcas.

Ex Museo nostro Antverpiensi:

Anno 1564. Januarij 30.

MONAS

MONAS HIEROGLYPHICA.

IOANNIS DEE, LONDINENSIS.

Mathematicè, Magicè, Cabalisticè, Anagogiceque,

explicata: Ad

SAPIENTIÆ SEMVIV,

ROMANORVM, BOHEMIAS, ET HUNGARIAS,

REGEM,

MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

Et Lineam rectam, Circulumque, Prima Sim-
plicissimaque fuit Rerum, tum, non existentium,
tum in Naturæ latentium Inuolucris, in Lu-
cem Productio, representatioque.

THEOREMA II.

AT nec sine Recta, Circulus, nec sine Puncto, Recta arti-
ficiose fieri potest. Puncti proinde, Monadis que ratione,
Res, & esse cœperit primo: Et quæ peripheria sunt affectæ,
(quantæcūque fuerint) Centralis Puncti
nullo modo carere possunt Ministerio.

THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICAR Conspicui
Centrale Punctum, TERRAM refert, circa quam, tum
SOL, tum LVNA, reliquique Planete
suos conficiunt Cursus. Et in hoc mun-
re, quia dignitatem SOL obtinet sum-
mam, Ipsum, (per excellentiam,) Circulo
notamus Integro, Centroque Visibili.

MONAS
HIERO-
GLYPH-
ICA.

THEO-

THEOREMA VIII.

LVNAE Hemicyclium, licet hic, Solari sit Circulo quasi Superius Priusque: Tamen SOLI M tanquam Dominum, Regemque suum obseruat eiusdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur, vt & illum in Semidiametri æmuleto Magnitudine, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, semper situm conuertat Eumen: SOLARI-
 EYSEQVIB, ita tandem inbui Radijs appetat, vt in eundem quasi Transformata, toto dispareat Cælo: donec aliquot post Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat corniculata figura.

THEOR. V.

ET Lunari certè Semicirculo ad Solare complementum perducto: Factum est Vespere & Mane Dies vnus: Sit ergo Primus, quo LVX est facta Philosophorum.

THEOR. VI.

SOLEM, LVNAMQUE, Rectilinea Crucis, inniti, hic videmus. Que, tum TERNARIUM, tum QUATERNARIUM, appositè satis, ratione significare Hieroglyphica, potest. TERNARIUM quidem: ex duabus Rectis, & Comuni, vtrisque, quasi Copulatio Puncto: QUATERNARIUM vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos, Singulis, (ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem, secretissimè, etiam OCTONARIUS, sese offert; quem, dubito an nostri Prædecessores, Magi, vnquam conspexerint: Notabisque maxime, Primorum Patrum, & Sophorum TERNARIUS, Magicus, CORPORA, SPIRITV, & ANIMA, constabat. Vnde, Manifestum, hic Primarij habemus SEPTENARIUM. Ex duabus nimirum Rectis, & Comuni Puncto: Deinde ex 4. Rectis, a Vno Puncto, sese, Separantibus.

THEOR.

-CENT

THEOR. VII.

ELEMENTIS, extra suas Sedes naturales, dimotis: Suos ad eandem Reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Dillocatæ eorundem homogeneæ Partes, experientem docebunt: Absurdum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Indiuiduoque in Contrarias excurrentes partes, QUATVOR ELEMENTORVM, (in quæ Elementata, singula, tandem resolui possunt) innuere Mysterium. Hoc etiam notabis diligenter, Geometras docere, LINEAM, RXIPVNGTIFLVXV, produci: Nos hic simili ratione, fieri monemus: Dum Elementares nostræ Lineæ, ex STILLABE, (tanquam Puncti, Physici) continuo Casu, (quasi FLVXV) in Mechanica nostra, producantur Magia.

THEOR. VIII.

QUATERNARIJ, præterea Expansio Cabalistica, secundum vsitatz Numerationis Phrasin, (dum dicimus, Vnum; duo, tria, quatuor) DENARIUM, summationem exhibet. Vt & ipse Pythagoras dicere solebat: Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt: Non temerè ergo, CRVX Rectilinea, (id est, Vigesima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri rectis iudicata, ad DENARIUM significandum, ab Antiquissimis Latinis Philosophis est assumpta. Locus etiam illi est, ibidem, definitus, Vbi TERNARIUS, vim suam per SEPTENARIUM, ducens, illum statuit.

THEOR. IX.

HOC autem nostræ MONADIS, SOLI, LVNAEQUE, optimè conuenire videbitur: cum eorundem per 4. Elementorum Magiam, Exactissima in suas Lineas fuerit facta SEPTENARIORUM. Deindeque, per eandem Linearum Periphoras (Ad omnis enim data lineæ Magnitudinem, licet Circulum describere, per Geometriæ leges) Circularis, in Complemento SOLARI, fuerit facta CON-

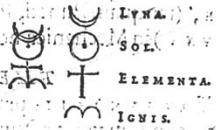
D

INVTIO.

IVNCTIO. Tunc enim latere non potest, quantum no-
stra MONADIS, SOLI, LYNÆ QVÆDAM Crucis. DE
NARIA inferuiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorij Arietis, omnibus est notissima, quæ est in
Astronomorum vsu (quasi Acioædes, Acuminataque)
figura ista: Vt & ab hoc cæli loco Triplicitatis I-
gneæ, notari Exordium constat. Ad ignis ergo mi-
nisterium (in huius Praxi MONADIS) requiritur significan-
dum, Arietis adiecimus Astronomicam notam. Sic quæ bre-
uiter, nostræ MONADIS, VNAM abfoluimus Confidera-
tionem Hieroglyphicam: quæ sic volumus, vnico Contextu Hieroglyphico proferri.

MONADIS ISTVS,
LYNA ET SOL, SVA SEPARARI VOLVNT E-
LEMENTA, IN QVIBVS DENARIA VIGEBIT
PROPORTIO; IDQVE IGNIIS PIERI MINI-
STERIO.

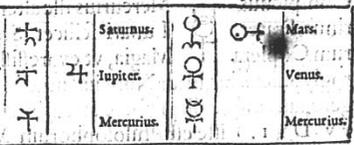
THEOR. XI.

Arietis Nota Mystica, ex duobus Semicirculis, in com-
muni Puncto connexis, constituta: Aequinoctialis Ny-
cthemeræ loco aptissime assignatur. Viginti enim & qua-
tuor Horarum Tempus, Aequinoctij modo distributum,
Secretissimas nostras denotat Proportiones. Nostræ dico
respectu Terræ.

THEOR. XII.

Antiquissimi Sapientes Magi, quinque Planetarum, no-
bis tradidit Notas Hieroglyphicas: Compositas qui-
dem omnes, ex LYNÆ vel SOLIS Characteribus: cum
Elementorum aut Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti
istas,

istas, quas hic vide-
tis figuratas: Quas
singulas modo Hie-
roglyphico, ex no-
stris prius iactis Fun-
damentis, non erit

explicare difficile. At primum, de ijs quæ Lunæ habet Cha-
racterem, nos nunc Paraphrastice agemus: de Solaribus de-
inde. LVNARIS nostra Natura, dum per Elementorum
scientiam, circa nostram sit semel reuoluta Terrâ, SATVR-
NVS mysticè dicebatur. Et eadem de causa, LOVIS quo-
que habebat nomen: istam quæ retinebat figuram secretio-
rem. Et Lunam, tertia elementarum vice, obscurius sic
notabant. Quem MERCVRIVM vocare solent.

Qui, quàm sit LVNARIS, videtis. Istum, QVARTA
Reuolutione produci, licet Quidam velint Sophi: nostro
Secretò proposito tamen, non erit id Contrarium: Modò
Spiritus Purissimus Magicus, loco Lunæ, τῆς λευκῆς αἰθέρος ad-
ministrabit Opus: & sua virtute Spirituali, nobiscum S-
OLVS, per Mediam quasi Naturalem diem sine verbis, Hie-
roglyphicè loquatur: in Purissimam Simplicissimamque, à
nobis preparatam Terram, Geogamicas, istas 4. introdu-
cens, IMPRIMENS QVÆ

THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Mysticus, an non ex SOLIS
& ARIETIS, Hieroglyphicis, est confusus? elemen-
tali (partim) interueniente Magisterio? Et VENUS, quæ-
so, an non ex SOLIS, & Elementorum Pleniore Explica-
tione? Isti ergo Planete, SOLAREM respiciunt
Opusque Avaxiopyphastici: In cuius progressu sit tandem

Conspicuis Mercurius ille alter; Prioris quidē Ve-
rinus Frater. Lunari scilicet Solarique Elemento-
rum Completa T Magia, vt expressissimē nobis ipse Hiero-
glyphicus loquitur Nuncius modō in illum oculos defige-
re, auremque illi præbere attentorem velimus. Et, (N V-
TV DEI,) iste est Philosophorum MERCVRIVS ille
Celeberrimus, MICROCOSMVS, & ADAM. At Sole-
bant tamen Expertissimi Nonnulli, huius loco graduque
SOLEM ipsum ponere. Quod nos hac nostra ætate non
possumus præstare: nisi ANIMAM aliquam à CORPO-
RE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi *Χρυσόκοπεδρ-
νῶ* præficeremus. Quod & factū est difficile: & propter
Igneos, Sulphureosque quos secum adfert halitus, pericu-
lissimum. Sed illa, certe, ANIMA, mira præstare poterit.
Nimirum, tum ad LVNAE, Discum, (Vel MERCVRII
sãtem) LVCIFERVM; Immo & PYROENTA, Indif-

		4: ♀		
		3: ♀		
6: ♀	2: ♀		4: ♀	♀
		♂		
		♂		

TOTIVS
ASTRO-
NOMIAE
INFERIO-
RIS ANA-
TOMIA
MONADI-
CA, PRIN-
CIPALIS.

solubilibus Ligare vin-
culis. Tum Tertio (vt
volunt) loco, (ad SE-
PTENARIVM nostrū
Complēdum Nume-
rum). SOLEM nobis
istum exhibere PHI-
LOSOPHORVM. Isto-
rum duorum Theore-
matum ARCANIS,
significandis; Videte,
quàm exactē, quàm a-
pertē, nostrā MONA-

DIS HIEROGLYPHICAE, respōdeat ANATOMIA ista.

THEOR. XIII.

EX SOLE & LVNA, totum hoc pendēre Magisterium
iam clarē confirmatum est. Huius, etiam Termaximus
ille

ille Hermēs, nos olim admonuit: Eius Patrem, SOLEM,
esse, asserens: LVNAM autem, Matrem; Nutriri verō Sci-
mus in TERRA LEMNIA. Radijs nimirum LVNARI-
BVS & SOLARIBVS, Singularem circa Eandem, exer-
centibus INFLVENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNAEQUE circa Terram Labores,
Philosophis proponimus Considerandos. Huius qui-
dem, quo modo, dum in Ariete versatur SOLARE Iubar:
Ipsa tunc in Proximo (scilicet Tauri) Signo, Lucis nouā re-
cipiat Dignitatem: EXALTETURQUE Supra Innatas
sibi vires. Quam (præ alijs notabilem magis) LVNARIVM,
VICINITATEM, Charactere quodam mystico explica-
bant veteres: TAVRI, insignito Nomine. Quam, quidem,
LVNAE esse EXALTATIONEM, vsque ab ipsa prima
Hominum ætate (inter Astronomorum Placita,) memoriae
esse proditum, notissimum est. At Intelligunt Mysterium
illi soli, qui absoluti euasere Mysteriorum Antistites. Vt &
simili ratione, VENERIS esse DOMVM, dixere TAV-
RVM: Casti nimirum Prolificisq; CONIVGALIS AMO-
RIS: Sic enim ἡ φῶς, ἢ φῶς, ἢ φῶς, ἢ φῶς: Vt Magnus ille
OSTANES in Secretissimis suis Recondidit Mysterijs.

SOLIS verō, quā ratione, Ipse, post Aliquas sui Luminis,
admissas Eclipses, MARTIVM Robur accipit: & in ciui-
dem quoque DOMO (Nostrō scilicet Ariete) veluti in sua
Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ Secretissima
Mytheria, nostrā etiam MONAS clarissimē, perfectissimēq;
demonstrat: TAVRI quidem ista
que hic est depicta Hieroglyphi-
ca figura: & illa MARTIS: quā
12. & 13. Theoremate adduximus:
quæ SOLEM Recta in ARIE-
tē tendentem, indicat. Ex præsentī autem Theoria,

Taurus	♄	LVNAE EXAL- TATIO
Aries	♈	ELEMENTA
	♁	SOLIS EXAL- TATIO

Alia nostræ **MONADIS** sese offert Anatomia Cabalificæ cuius ista est vera Artificioſaſque explicatio. **L V N A E**, **S O L I S Q V E** **E X A L T A T I O N E S**, **M E D I A N T E** **E L E M E N T O R V M** **S C I E N T I A**.

A N N O T A T I O.

*Duo hic maximopere notanda eſſe cenſeo: vñ, quod Tauri Hieroglyphica iſta figura, nobis Græcorum Diphthongum **υ**, exacte repreſentet. Prima Declinationis, Gignitivum ſemper ſingularem Terminationem. Secundò, ex apta Metatheſi Locali, dupliciter nobis **ALPHA** commonſtrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus ſolum, vel ſe mutuo (vt hic) ſecurius.*

T H E O R . X V I .

Iam nobis de **C R V C I E**, paucis, ad noſtrum propoſitum, eſt Philoſophandum. **C R V X** noſtra, licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem, conſecta ſit: non ſe mutuo tamen in æquales diſſecant longitudines. Sed tum æquales, tum in æquales partes, in Myſtica noſtræ Crucis diſtributione, haberi volumus. Innuentes, in Binarum ita ſectarum poteſtate (eò quòd æqualis ſunt Magnitudinis) **C R V C I S** quoque Aequaliteræ, virtutem latere. Generaliſimè enim, **C R V C I E**, ex æqualibus Rectis, fieri iuſſa, æquali proſectò linearum Decuſſatione, eam fieri debere, **N A T V R A E** quædam requirit **I V S T I T I A**. Secundum cuius Iuſtitie Normam, de Aequaliteræ **C R V C I E** (qualis eſt latini Alphabeti litera vigefima prima) hæc quæ ſequuntur, perpendenda proponemus. **C R V C I S**, Rectilinearæ, Rectangulæ, & Aequaliteræ, Si per commune ſectionis punctum, & Contrapoliſtos angulos, Recta ubique tranſire concipiatur: Ex ytraque parte, ſic tranſeuntis Rectæ, Crucis factæ partes, ſunt omnino ſimiles & æquales: Quarum figura, eadè ſunt, cum illa Latinorum litera, quæ Vocalium eſſe **Q V I N T A**, recepta eſt, & ad **Q V I N A R I V M** denotandunt, apud Antiquiſſimos Latinorum Philoſophos viſitatiffima erat: Idque haud abſurde ab illis

ab illis eſſe factum cenſeo; cum ſit Denarij noſtri, Conſormis Medietas. Ex illius ergo figuræ, Sic duplicata (ex hac Hypothetica Crucis diuiſione) provenientis, ea ratione, qua **Q V I N A R I V M** ytraque repreſentant (licet erecta altera, Altera autem hic ſit euerſa) Nonemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multiplicationem Quadratarum: (quæ hic mirabiliter in **N V M E R V M** **C I R C V L A R E M** incidit, ſcilicet **Q V I N A R I V M**) Vnde produci certò conſtat, **V I G I N E T I** & **Q V I N Q V E**: (vt & ipſa litera, eſt vigefima: & Vocalium Quinta.) Nunc vero alium ſitū ipſius **C R V C I S** æqualiteræ conſiderabimus: iſtum nimirū: qui noſtræ **MONADICAE** **C R V C I S** Situi eſt ſimilis: Similem autem hic fieri Crucis Diuiſionem bipartitā (vt ſupra) ſupponimus. Vnde alterius literæ, latini Alphabeti, ſe monſtrat etiā geminata figura: erecta vna, euerſa, & averſa, altera: **Q V E** (ex Latinorum vetuſtiſſima conſuetudine) ad **Q V I N Q V A G I N T A** repræſentandum, in viſu eſt. Iſtud, inde mihi primò ſtatutum videtur: Eò quòd ſit & illa quidem **Q V I N A R I I**, Nota, ex noſtro **Crucis DENARIO**, eſſentialiter deſumpta: at eo ſitu Locatæ, quo, omnium Myſteriorum Maximi, ipſa Crux, eſt Conſummatiffima, Hieroglyphica Nota: Vnde **D E N A R I I** Poteſtatem, in ſua **Q V I N A R I A** Virtute **C O M P L E C T E N S**, **Q V I N Q V A G E N A R I O** **N V M E R O**, tanquam ſuo Partui, gratulatur. **O, M N I D E V S, Q V A N T A H A E C M Y S T E R I A ?** & Nomen illi, **E L**. Immo & hac ratione quoque, ipſam Denariam Crucis virtutem reſpicere videtur; quòd Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipſum Crucis Denarium ſit conſtituta: & ab alterutra, ipſa ſit, ordinæ, Decima. Et cum in **C R V C I E**, duas cuiusmodi integrales eſſe partes oſtendimus (Numeralem nunc ſolum earundem vim Conſiderantes) **C E N T E N A R I V M**, inde

excrefcere apertiffimum eft. At fi, ex Quadratorum Lēge, Mutuam patiātur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius **QVADRATVS**, ad prioris Circularis Numeri **Quadratum**, comparatus: & eidem Applicatus, etiam **CENTENARIVM**, denuo reftituet: vt & ipfa **CRVX**, fecundum Sui **DENARIJ** Potentiam, fe explicans, **CENTVRIO** effe agnofcetur: Et tamen cum fit nifi **Vnicus** ipfe **CRVCIS** Character: **Vnum** quoque representat: Hic ergo (præter alia notatu digniffima) ab iftis **CRVCIS** Theorijs, Numerate, & Progredi iâ fumus edoñi ad hunc modum: **Vnum**, **Decem**, **Centum**. **DENARIA** fic nos Euchente **CRVCIS** Proportione.

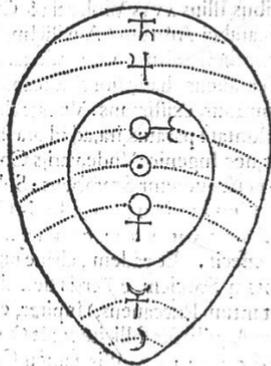
THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremate liquere potest, in **CRUCE** nostra **QVATOR** rectos considerari, angulos: Quorum vniciq̄ue, **QVINARIJ** attribuere fignificationem, præcedens doceret Theorema: Vno quidem locatis modo: At alterum obtinētibus Situm: Idem Theorema, **QVINGVAGENARIJ** Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit: Ita, euidentiffimum est, **CRUCEM**, **DENARIVM** notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam effe vigefimam primam: (Vnde est factum, quod **Sophi**, **Mecubales**, dicti, viginti vnum, per eandem Significabant **Literam**.) Denique, & Simpliciffimè considerari poffe: vt **Vna** Nota, effe confpicitur, qualemcunq̄ue & quantamcunq̄ue aliam habet potestatem. Ex quibus omnibus, optima Demonstratione Cabaliftica concludi poffe videmus: **CRUCEM** noſtram, **Myſtis**, **DVCENTA**, **QVINQVAGINTA** **DVO**, mirabili Compendio Significare poffe. **QVATER** enim **QVINGVE**, **QVATER** **QVINGVAGINTA**, **DECEM**: **VIGINTI** **VNUM**, & **VNUM**: **DVCENTA** **QVINQVAGINTA** **DVO** efficiunt.

ficiunt. **Quem** Numerum, duabus adhuc alijs rationibus: ex præmiſis vt nos elicere poſſumus: ita Cabalifticis **Tyronibus**, eundem commendamus eruendum: breuitati ſic **Studentes**: Eiuſdē tamen **Magiſtralis** Numeri, variam productionem artificioſam, **Philoſophorum** dignam **Iudicantes** **Conſideratione**. **Nec** vos, aliam, hic, **Myſtagogiam** **Celabo**, **Memorablem**. **CRUCEM** noſtram in duas alias **litas** ſe **Distribui** **Paſſam**, **Videntes**: **Si**, vt **Numerale** eandem **virtutem** quodam modo **perpendimus** prius, ita viciffim nunc **ILLARVM** **VERBALEM** **VIM**, **CVM** **IPSA** **CRUCE**, **CONFEREMVS**, quod inde **Oriatur** **LIX**: **VERBUM**, **Finale** & **Magiſtrale** (ex illa **TERNARIJ**, in **Vnitare** **Verbi**, **Conſpiratione** & **Conſenſu**) cum **ſumma** **Admiratione**, **Intelligemus**.

THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio Theorematis noſtris colligi potest, **Cæleſtem** **Aſtronomiam**, **INFERIORIS** effe **quafi** **Parētem** & **Magiſtram**.

Subleuatis ergo in **Cælum** oculis **Cabalifticis** (ex **Prædictorū** **Myſteriorū** **Theorica** **Illuminatis**) talē ad **amufim** noſtræ **MONADIS**, **conſpiciemus** **ANATOMIAM**: In **NATVRE** **LVMINE**, **VI** **TA** **QV** **ſe** **ſic** **no** **ſemper** **oſtendē** **tem**. **Et** **ſuo** **pte** **NV** **v**, **Secretiſſima** **hu** **i** **uſce**.

inſcè Phyſicæ ANALYſeos Myſteria, apertiſimè dete-
gentem. OVI autem figuram, iſti COORDINATIONI
adhibere: Cæleſtis NVNCIUM, dum Theoricos, Cæle-
ſteſque Geſtus, ſumus aliquando Contemplati, fuimus e-
docti. OVALEM enim, Ipſum, in Aethere, ſuo Curſu Fi-
gurare Circuitionem, Aſtronomis eſt nōtiſſimum. Et, cum
Dictum, Sapienti, Sat eſſe debeat: En noſtrās huius Cæle-
ſtis Conſilij Interpretationes (ſic Hieroglyphicè propoſi-
tas): prædictis omnino Conſentaneas. HINC Moniti,
diſcant Miſerrimi Alchimiftæ, ſuos agnoſcere Errores vario-
ſque ſit Albuminis ONORVM AQUA: QVOD EX
VITELLIS OLEVVM. QUE OVORVM CALX: HINC,
Imperitiſſimi illi Impoſtores, cum illorū Deſperatione, In-
telligant: Aliaque his ſimilia, per plura: HIC PROPOR-
TIONATVM ANATVRA, FERETOTVM HA-
BEMVS. Hoc illud eſt OVVM AQUILINVM, Quod
SCARABEVS, olim diſrupit: Propter INIVRIAM, quā
Timidis Brutis, Hominibus, Illius AVIS Violentia & Cru-
delitas intulit: Licet ad Scarabei Antrum (Auxilij Implo-
randi Gratia) aliquibus conſugientibus, non inde tamen
liberatis: Sed ipſe ſolus Scarabeus, hanc ſibi vindicandam
INIVRIAM, modis omnibus, exiſtimans: Vt erat alacri
animo, Conſtantiſque Voluntate paratus, ita, ad id præſtan-
dum, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde, varijs Cona-
tibus AQUILAM dum perſequeretur Scarabeus: Subti-
liſſima FIMI Arte vſus, Illius tandem (vel in Iouis Gre-
mio depoſiti) OVVM, in TERRAM PRÆCIPITARI
adeoque DISRUMPI effecit. Et eadem, aliāque ratio-
ne Aquilinam tandem totam Speciem, è Terris deleuiſet
Scarabeus, niſi, (malum tantum Præcauens,) Iupiter, eſſe-
ciſſet: Quo Anni tempore, Aquilæ ſua ſollicitè curat OVA,
Nulli vt circumuolentem SCARABEI. Illis tamen Con-
ſulerem, qui iſtius AVIS vexantur Cruelitate, ab ipſis
Heliocan-

Heliocantharis (qui ita certis Temporum Curriculis lati-
tando viuūt) Vtiliſſimam artè diſcere: Quibus, iam licet nō
faciant ipſi, eſſet tamen longè gratiſſimū, ſuis INDICIIS
& Signis, de ſuo Inimico, Vindictam ſumi poſſe. Et hic (O
Rex) non Aefopum conari me vt agam, Sed Oedipum, Fa-
terentur, ſi adeſſent, Illi, quorum Mentes, ita de Natura
Summiſ Fabulari Myſterijs, primò ſubiuit. Eſſe profe-
ctò quosdam noui, qui SCARABEI ARTIFICIO, ſi
haberent DISSOLVTVM AQUILINVM OVVM,
CALCEM eiſdem, cum Albumine puro, totoque TEM-
PERARENT primò. Deinde illud TEMPERAMEN-
TVM, VITELLI liquore toto, artiſticioſo ordine, obli-
nirēt: voluendo, reuoluendoque: Vt Scarabei ſuas con-
glomerant Pilas. Ita, magna fieret OVI METAMOR-
PHOSIS: iam ſcilicet diſparēte, & quaſi
inuoluro ALBUMI-
NE ipſo (illis multis,
veſuti Helicis Renou-
lutionibus factis) in
ipſo VITELLINO-
SO LIQVORE. Cuius
Artificij, tale Hiero-
glyphicum ſignū,
NATEVRAE haud
diſplicebit Oecono-
mis. Sæculis priori-
bus, multum eſſe à
grauiſſimis, & Anti-
quiſſimis, celebratū
Philoſophis, tale Artificium, legimus: certuſſimum, & utiliſ-
ſimum. Anaxagoras certe, ex hoc Magiſterio, excellentiſſi-
mam, Poſt, fecit Medicinam: vt in ſuo. *περὶ τῶν ποσῶν* quæritur.

libello videre licet. Nihil hic esse extra nostræ **MONA-**
DIS virtutem Hieroglyphicam, qui animum istis Mysetijs
 sincerius applicat, clarissimè percipiet.

THEOR. XIX.

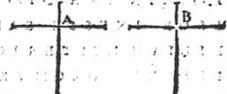
QUOD **SOL** & **LVNA**, omnibus cæteris Planetis, longè
 fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, suas
 Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporata-
 rum **ANALYSIS** PYRONOMICA, Effectu demonstrat:
LVNAE dum refundunt Aqueum Humorem: **SOLIS-**
QUE Igneum Liqueorem: quibus, Rerum Mortalium Sustè-
 tatur **CORPULENTIA TERRESTRIS**.

THEOR. XX.

Licet satis bona ratione Hieroglyphica, supra demonstra-
 uimus, **ELEMENTA**, per Lineas Rectas significari: Hic
 tamen de **CRVCIS** nostræ **PVNCTO** quasi **CENTRA-**
LI, Exactissimam dabimus Speculationem. In **TERNAR-**
II nostri Consideratione, nullo modo, Illud Absesse po-
 test: in eo nostri **BINARII** Sitù. Si enim absesse posse,
 Quis (Diuinæ Imperitjs Matheseos) contenderet: Absesse
 Supponat. Non erit ergo Reliquus, **BINARIVS** noster:
 Sed emerget **QVATERNARIVS**: Puncti illius Ablatione,
 Discontinua Linearum vnitate. At Binarium esse Re-
 liquum, vnà nobiscum Suppositi Aduersarius noster: Erit
 ergo & **BINARIVS**, idem, & **QVATERNARIVS**, ead-
 dem consideratione. Quod, *non aduersari* esse, satis est
 Manifestum. Adesse ergo ex omni Necessitate, debet illud
PVNCTVM, quod cum **BINARIO**, nostrum Cõstitut
TERNARIVM: nec Aliud quid eius loco **SUBSTITV-**
TI potest. Non tamen est de Hypostatica Proprietate, ipsius
BINARII: nec aliquo modo Pars. Quod non sit Pars,
 hinc demonstratur. Omnes Lineæ Partes, sunt Lineæ. At
 illud esse **PVNCTVM**, hypothesis confirmat. Non ergo
 BINA-

BINARI illius Pars aliqua: Vnde multo minus de Hypo-
 postatica Proprietate Binarij. Proinde **NOTANDVM** est
 maximè, quod & Propriam Habeat **HYPOSTASIM**: Et
 nihilò minus tamen, in ipsis nostri **BINARII** Longitu-
 dinibus **LINEARIIS**, cõtineatur. Et quia, Sic, **VTRIS-**
QUE videtur esse **COMMVNE**, **QVANDAM**, & **IPSVM**,
BINARI, **SECRETAM** **RECIPERE** **IMAGI-**
NEM cæteri. Vnde, **QVATERNARIVM**, Hic, **DE-**
MONSTRAMVS, IN **TERNARIO**: **QVIESCENTEM**.
 Tu, mi Deus, mihi ignoscas obsecro, Si erga tuam nunc
 Peccauerim Maiestatem, rãtum, in Publicis Scriptis, Reue-
 lans, Mysterium. Sed Spero, quòd, Soli, qui sunt Digni illud
 verè Intelligent: Pergamus nunc ad nostræ **CRVCIS**,
 illum, quem asignauimus **QVATERNARIVM**. Vbi an
 Absesse illud **PVNCTVM** potest, quod **EST** Representa-
 tur, perpendamus. Mathematica profectò nos docet remo-
 ueri posse. Nam non Solum, **EO** **SEPARATO**, **RELI-**
QVVS Est noster **QVATERNARIVS**: Sed cum **DI-**
STINCTIOR longè, tum **CLARIOR** in omnium oculis
 erit: **FACTVS**. **NULLA** **SVAR** **SVBSTANTIA-**
LIS **PROPORTIONIS** **RECEDENTE** **PORTE**:
SED **SVPERFLVO**, **ET** **CONFVSIONIS** **PVNCTO**,
SIC **DAMNATO**, **REIECTO** **QUE**. **O** Omnipotens
 Diuina Maieestas, **QVANTAM** **TVIS** **AFICIBVS**, **ET**
IOTIS, **IN** **TVA** **DESCRIPTIS**, **DISPOSITIS** **QUE**
LEGE **INESSE** **SAPIENTIAM**, **ET** **INEFFA-**
BILIVM **MYSTERIORVM** **INFINITATEM**, **CON-**
FITERI **COGIMVR** **MORTALES**: **SI** **MAXIMA**
TERRENA **SECRETA** **ET** **ARCANA**, **VNIVS** **IS-**
TIVS **EVNCTI**, **IN** **ME**, **(AT** **IN** **TVO** **LVMINE)**
LOCATI **ET** **EXAMINATI**, **INDICIO** **VA-**
RIO, **EXPELLICARI** **ET** **EIDELISSIME** **DEMON-**
STRARI **QVANTUM** **PVNCTI** **VIDELICET**, **IN** **TERNA-**

RIO diuino, nullo modo SUPERELVNIAT PUNCTI
 in QVATVOR ELEMENTORVM REGNO, confide-
 rati; FAECVLENTI quidem; CORRVPTIBILIS,
 TENEBRICOSE. O Terquē, Quaterque Beatos Illos,
 qui illud TERNARIUM, (quasi COPVLATIVVM) ADI-
 PISCI possunt PUNCTIVM: & illud QVATERNA-
 RII, TETRVM & SUPERELVVM, AMANDARE Te-
 nebrarumq; Relinquere Principi. Sic, ad CLARITATIS
 NIYEAEB, & GALBARVM VESTIVM: Ornamenta per-
 veniemus, O MAXIMILLIANE: Quem, Deus, (ista
 Mystagogia, aut Austriacae Familiae aliquem) Maximum, ali-
 quando faciat (vel me quidem in Christo Dormiente) ad
 sui Tremendi Nominis Honorem: in istis, Istis, (Puncti in
 TERNIS SUPERELVLI) abominandis Tenebris, & vl-
 terius, intollerabilibus. Sed ne Ipse iam Superflua (non
 apto scilicet loco) profundam verba, intra Propositi mei
 Cancellos, actutum, nunc me recipiam. Et, quia, illis Ser-
 monem iam absoluerim, quorum Oculi in eorum Sedent
 Corde: Nunc mihi ad illos couertenda. Oratio est, quorum
 Corda in coria adhuc prominent oculis. Que hoc loco di-
 ximus, En CRVCIS adscripta figura, aliquo modo represen-
 tare potest. Primum, de PUNCTO, in Binis Aequalibus LI-
 NEIS (æqualiter & inæqualiter decussatis) NECESSARIO;
 Veluti hic, ad A. Deinde, ad B. (quasi quandam Puncti sus-
 persui ablati, Vacuitatem) distin-
 ctas videtis, QVATVOR rectas
 Lineas: à PUNCTO, prius illis cõ-
 muni, SEPARATAS: Illis, inde,
 nullo, eueniente sui, detrimento.
 Ista est via, per quam Nostra MONAS, per Binarium, TER-
 NARIUMQUE, progrediens, in QVATERNARIO Pu-
 nificato, SEBI Vni restitatur, per Aequalitatis Proportio-
 nem. (Quodque enim Totum, suis omnibus partibus est
 Aequale.)

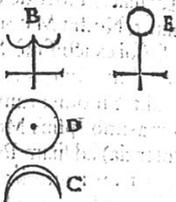
Aequale.) Hocque dum fiat, nihil interea Berenarum ad-
 mittit, Nostra MONAS, Vnitatum: Numerorumue: Cum
 ipsa sibi exactissime Sufficiat: Suis absolutissima Numeris
 omnibus. In quorum Amplitudinem, tum Magicis dif-
 funditur modis: tum non vulgari, post, Artificis Industriae
 & maximo Ipsius Monadis Emolumento, (in Dignitate &
 Potentia) ad suam Primam Propriamque Restituitur MA-
 TERIAM: interim, quae ad genuinam hereditariamque
 suam non Spectant Proportionem, omni modo & diligen-
 tia, resectis, reiectisque in aeternum Facibus.

THEOR. XXI.

SI, Quod in nostrae MONADIS Reecessibus, Interius Late-
 bar Inuolutum, esset id quidem in Lucem erutum; comu-
 tatisque vicibus, eiusdem Partes Primae, quasi que Exterio-
 res, Loco Includerentur Medio, Qualis inde fieret MON-
 ADIS Philosophica Transformatio, Superius Vidistis:
 Nunc verò, Mystica MONADIS, aliam vobis propone-
 mus Localem Commutationē: Partibus illis, vnde SVE-
 RIORVM PLANETARVM, Characteres nostri Hieroglyphici,
 sese nobis obtulere prius, Sursum hic erectis: eaq; ratione,
 reliquis quidē deinceps Planetis, eum singulis Sortientibus
 Suis, quae illis Plato adscribere ferè visus est:
 Si rite ex Positione ista defumantur. In ipso
 enim Acumine Arietino, Conueniunt Saturnus, Iupiter,
 Veneri Mercurioq; inseruit. Sequuntur tandem ipse Sol, &
 Infima LVNA. Sed hae alio sunt ventilanda loco:
 Nostrae tamen MONADIS haece: nolui celare The-
 sauros Philosophicos: Sicque vnam rationem dare curita
 MONAS, in qua
 tari Sicutum, consultam diximus. Sed, alta, quae in rem ves-
 tram esse scio, Videte, Auditeque, de hoc Sicuti, maiora
 paucaque explicanda. Distribuantur igitur MONAS
 (hoc

(hoc nouo modo Locatam) in Anatomica Membra B. D. C. Vbi in illo nouo TERNARIO; ipsius D, & C, vel Rusticis quidem, sunt notæ FIGVRÆ. At ille TERTIVS, qui per B designatur, non tam facile à Cunctis cognosci potest. Nec illud quidem leuiter est considerandum; illas

1. tam notas FORMAS, D, & C; separatas diuerfasque ab illo B, ostendere
2. cundò, quòd istius C, cornua, quasi TERRAM versus conuerti còspiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipsam
3. C, illuminat: versus terram, deorsum Scilicet, respicit: in cuius solius Centro, est Visibile PUNCTVM: verè TERRE.
4. Et Quòd vtraque Denique D & C, ad Inferiora magis loca, hic suum Hieroglyphicum faciūt Indiciū, quàm B. Terra autem, Hieroglyphicè, STABILITATEM, & FIXIONEM notare nobis potest: Qualia ergo sint D, & C, inde, concludendum relinquo. Vnde etiam Magnum nunc notare SECRETVM, Quisq; potest: de Priore SOLÈ & LVNA, quæ diximus, quo modo hinc Interpretationem pleniorē, & maximè necessariam, recipere possunt: Illis quidem, vsq; in hunc locum, sursum positis: Lunariibusque Cornibus sursum eleuatis. Sed de hoc Satis. TERTIUM nunc illius, iuxta nostræ Hieroglyphicæ Artis Fundamenta examinemus NATVRAM. Primò, in Capite gestare videtur LVNAM, DVPLICEM. Vel Arietem, nostrū, (sed inuersum Mysticè.) Deinde Elemētōrum habet annexum Hieroglyphicum Signum. Quantum ad LVNAM Duplicatam attinet: Sic (iuxta Materiam subiectam) explicari potest: DVPLEX LVNAR GRADVS. De gradibus loquimur illis, quales Physices Periti, QUATVOR tantum inter omnes possunt inuenire Creatas NATVRAS: Nimi-

ESSENTIAS: Se-

rum: ERSE, VI VERE, SENTIRE, & INTELLIGERE. Primò ergo Duos istorum Gradus, huic inesse annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VI VA. Visã verò Quidam per Motum, definiunt: MOTVS autem Sex sunt notissimæ Species. CRVX certè quæ adiecta est: Elemētōrum hic requiri Notar Artificium. Præterea, in istis nostris Theorijs, vt SEMICIRCVLVM, LVNAR esse Hieroglyphicum sapissimè tradidimus: Ita & Integram Circulum, SOLÈM significare: hic autem, duo sunt Semicirculi; Sed SEPARATI (ad commune PUNCTVM Copulati tamen) qui, si aptè coniungantur: (vt arte possunt quidem) SOLAREM nobis Circularemque referre possunt Plenitudinem. Ex istis simul consideratis, sic Summatim, Hieroglyphicè, nos hanc proferre posse Sententiã patet: LVNA EXISTENS VI VA, PER ELEMÈNTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRESENTET PLENITVDINEM, VIS SIMVL ARTE CONNEXIS SEMICIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiat, ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt, per B litteram, hic annotauimus. Memores ergo simus, primò hanc SOLAREM GRADVM, non Naturã nobis fuisse obuium, sed ARTIFICIALEM, FACITIVVM, & VBIAM esse: Et eum quidem nobis se obtulisse primò aspectu, & Naturã suã (vide licet in B) suis Partibus Laxis, Pliuis, dissolutis, non SOLAREM in solarem Speciem Compactis. Deinde hõrum Semicirculorum Semicircularem, non esse æqualem Semicirculo D & C (nobis ita notorum, & omnibus Notissimorum) sed Minorem multo. Vnde Clarum est: non esse tantã Amplitudinis, illi B, quante sunt ipsa D & C. Et hoc bene nobis confirmat Epigrammate opere isto: Circulari, & B in Speciem Epromoto, Nam inde nobis emergit VERA ARTE solum Character. Apertum ergo iam fecimus Hieroglyphi-

cis istis Syllogismis: Ex B, non sperandum nobis verum D.
Nec fuisse primò veram C, in natura B: Vnde nò fuit VERA,
LVNA, viua. De VITA ergo & Motu quoq; ià dubitare
potes: an verè & Naturaliter, sic se habeat: Erunt tamè, vt
iam Prudentibus Elucidauimus, ad minus ANALOGICA
quidè, OMNIA, quæ simili (de B) dicuntur Phraſi: vt & ſuperius,
quæ de C, & D, perſtrinxiſſimus breuiter, ANALOGICE:
Ipsi B, cum ſuis ELEMENTIS, Proprie conueniunt. Quæ de
Arietis etiã Natura, adduximus, huiç debet exactè conuenire:
cum eandè illius in ſuo capite (licet inuerſa) geſter Figurã:
vt & Elementorũ eadè Nota Myſtica, ipſi B adiungitur.

Cum ex hac tamè Anatomia videmus, quòd ex vnico noſtræ
MONADIS corpore (tali diſſecto arte) iſte nouis prodierit
TERNARIVS: Vnde, dubitare nò poſſumus; Eiuſdemodi
MEMBRAS, mutuam inter ſe amplexura ſymptomaticam
THIAM: VNIONEMQVE MONADICAM ABSOLVTISSIMAM,
ſua quaſi ſponte, admiſſura: Ita in iſtis MEMBRIS, MAGNETICA
virtus eſt vegeta.

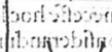
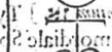
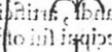
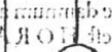
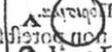
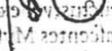
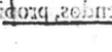
Hoc denique annotare libuit, (animi recreandi gratia):
Quòd ipſum B, nobis, RVSTICAS, tot literas expeditiſſimè
exhibet, quot Puncta, ſurſum, conſpiciendã in ſuperiori
Capite, & quaſi Fronte gerit: iſtas ſcilicet tres:
vt & alias quaſi ſex: (Sũmatim autè ter tria) RVDES,
valde & impolitas, ſtuxiles velubileſq; vt, ex Semicirculis,
vno vel pluribus, eadè eſſe factas videtis. Sed Expertorum
literatorumq; manibus ineſt firmior Stabiliorq; Iſtas
FORMANDI LITERAS Ratio, Myſteriorũ infinitatè, hic ante
oculos habuiſſe: ſed volui cum hoc Ludicro, iſtam abrumperè
Theoriam: Haud parũ tamen me quorundã promoturũ
Conatus intelligo: Si (priori ſuo Myſtico: Situi, reſtituta noſtra
MONADIS Compoſitiſq; Artiſicioſè ſingulis MEMBRIS)
Saltem moneam eoſdem, horre que accuratius, vt nò
ſruere, QVIS fuit IGNIS ille: ARIBETINVS, TRIPLI-

PLICI-

PLICITATIS PRIMAE. QVIS ille Aequinoctialis noſter.
QVIS in cauſa fuit, quòd SOL EXALTARE poterat
SVPRA VVLGARVM SVVM GRADVM: Ceteraq; priora, per plura,
SECVNDIS SAPIENTIORIBVS PERCVRRERE: MEDITATIONIBVS, Sed
nos ad alia nunc properantes, digito tantũ alijs iter indi-
care, (cui inſiſtere debeant) non amice ſolam, ſed etiam fi-
deliſſimè volumus: Myſteriorum (vt diximus) aliorum ta-
centes tamen infinitatem Conſpicuam.

THEOR. XXII.

NOndum noſtræ MONADIS eſſe exhausta Myſteria, fa-
cile liquebit: Si ſecretiora quedam ARTES: SACRATAE
Vas (omnino Cabaliſtica illa quidem) Solis Initia-
tis Reuelanda, ex eiufdem MONADIS officina cautè de-
ſumpta, Veſtræ Serenitati Regiã, nunc exhibuerim ſpectan-
da. OMNI ergo NEXV noſtræ MONADIS Sapien-
ter DISSOLVENDO, ſingulis partibus (diſtinctionis gratia)
literales addamus.

Notas: prout, hinc non abſonè ſe non abſonè
factum videtis.
Monemus ergo, a
eſſe Vas quoddã
Artificiale, ex A &
B: cum (vniſque
comunit) & iam
Manifestado: Si
MEDIA METRO)
ipla quidem M, fa-
ctum: Et, ab AL-
phabeti, Gred, Di
ma, hac litera, ſola
pariũ: do cali Me
ratheli, diuerſum:
trilon

E 2 vt Videtis.

ut videtis: Ex Recta enim, Circulo & Semicirculo, Vera illius, Mystica que iam nos primū docemus, Symmetriam (licet supra etiā monuimus ex Circulo, & Semicirculo eandē fieri posse: omnia tamen in idē recidunt propositū Mysticum) At λ, & δ: Primū quidem, aliorū sunt Vasorum quasi Imagines: (λ, quidem, VITREI: δ, aure, Terrei.) Sed, se cūdo in loco, λ, & δ, nos memores reddere possunt, cuiusdam Pistilli & Mortarij, ex Materia (verē) tali preparandorum: Ut cum eisdem Margaritas Artificiales non perforatas, Laminas chrystallinas, Beryllinasq;: Chrysolitos, Rubinos deinde pretiosos, Carbunculos & alios Rarissimos, Lapidē Artificiales in Pulveres subtilissimos Converterimus. Denique quod eum & notatum videtis, Vasculum est, Mysteriorum Plenissimum: & ab ipsa Ultima Alphabeta: Græci litera, ad suam primam institutam Mystagogiam nunc restituta: vel sola partium manifesta Metathesi locali discrepās: ex duobus & illa quoque constante Semicirculis. De Vulgaribus præterea Necessarijs Vasorum, tum figuris, tum (vade fieri debent) Materijs, non est necesse hoc loco, ut verba faciamus. Hoc tamen erit considerandum, a sui Muneris obtuendi captare Occasionem, ex Secretissimo brevissimoque Spiraculi ARTIFICIO: Et (חלה הרי ששם נורה קום) Tyronibus OPERAS expeditissimum elicit Primordiale Specimen: Interim dū SVBTILIORA Preparandi, artificiosior illis innotescat Via. At in λ, vitreo, (In præcipui sui officij functione,) Atr omnis externus, Ventulūe damnū adferret magnum. ω, autem, OMNIUM est HORARVM HOMO:

Προσμετα.
 Tunc ipse, Τεχνη, Quisiam non potest subderari, insuavis-
 mos & saluberrimos Fructus: vel ex istarum (dico) duarum tantum literarum enascentes Mysterio? Quorūm aliquos quasi in speculo videndos, propius aliquantulum ex nostris

nostris HESPERTIDVM HORTIS) adducemus: Nihil extra nostram MONADEM, in mediū ferentes. Ipsa enim quæ in Alpha apparet Recta Linea, omologa illi est, ex postremæ Anatomie, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiā, inde patere potest, vnde huc veniant.

	Existens ante Elementa.	Adam Mortalis Masculus & Fœmina.	Mortificans.	Adumbrans.	Natus In Stabulo.
	Elementaris œconomia.	Elementalis Genealogie Consummatio.	Cruces.	Cruces.	Holocautum in Cruce.
	Existens post Elementa.	ADAM IMMORTALIS.	Vinificans.	Manifestissimus.	Res Regum Vbiq;.
Conceptus Singulari Influentia.	Potentie Semen.	Creatio Hyles.	Matrimonium Tetractice.	Principium	
Passus & Sepultus.	Ἡ Virtus Denaria.	Depuratio Elementalis.	Crucis Martyrii.	Medium.	
Resurgens, propria virtute.	Glorie Triumphus.	Transformatio.	Matrimonium Diuinum.	Finis.	

His paucis, tales me scio non deoproprie solum, sed A podices dare illis, quibus Igneus intus viget gliscitque Vigor, & electis Origo: ut facile iam magno Democrito, aurem præbeant: ut sic, & sic prædicentur. *non Mubris esse hoc Dogma, sed*

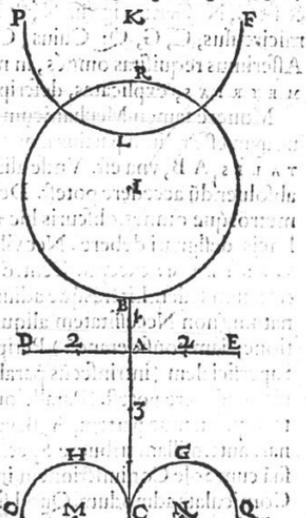
„Μονάδων & Arcanum: vt & illi, qui asseruit, quod λόγος ἑν-
 „ἔργον κτισμὸς μεθ' ὧν ἐστὶν: ἢ ἡ θεοφάνη καὶ ὁ θεογενὴς ἀνθρώπουτος, ἢ δὲ
 „τῆς ἀβύσσου ἐργασίας: καὶ θεολογικῶν: καὶ μυστικῶν λόγων μεθ' ἡ-

THEOR. XXIII.

Symmetrias, iam, in nostrae MONADIS Constructione Hieroglyphica, à nobis obseruatas: & ab illis, qui in Anulis, Sigillisue eandem gestare, vel aliter habere, gratū erit, obseruandas: accuratè annotatas hic exhibemus. In Nominē IESV CHRISTI, pro nobis CRVCIAFFIXI (cuius Spiritus celeriter hæc per me Scribentis, Calamum tantum, esse Mè, & Opto, & Spero.) EX ELEMENTORVM nostra CRUCE, omnes istas nunc petemus Mensuras: Vel hac quidem (iuxta PROPOSITI ARGVMENTI MATERIAM) ratione: Quòd, sub Cælo LVNAE, quidquid suæ Generationis capit Exordiū, vel ex QVATVOR Elementis est coagmentatum: vel Elementaris ipsa quidem est ESSENTIA: Idque, modis varijs, non Vulgariter cognitis. Et quia: nisi nulla re Creatæ, Elementa ipsa in Aequali sunt Proportione, vel virtute: Artè tamen ad Aequalitatè, in quibusdam (vt Sophi norunt) rebus, reduci possunt: in CRUCE nostra, Aequales & non Aequales constituimus partes. Quod, alia ratione, Idem & Diuersum: siue Vnum & Plura, nominare possumus: CRVCIS æquilatera, (vt supra monuimus) in Secreto, admittentes Proprietatem. At, Si SYMMETRIARVM hic positarum, rationes (quas tenemus) singulas, in medium adduceremus: vel aliter, quam (Sapientibus) abundè satis, per totum fecimus opusculum, demonstraremus causas: Propositi nostri, Limites, nobis, haud temerè præscriptos, transiremus.

Accepto, in plano, Puncto aliquo: Veluti A: per idem, vtrinque, ducatur Recta satis longa: que sit C, A, K: & super lineam K, C, à Puncto A, erigatur Perpendicularis: Vtrin-

que, ad sufficientem producta Longitudinem (in Infinitum, solent dicere. Geometrae; bene, incommoda præcauentes) Quæ admittatur esse D A E. Iam in A K: accipiat Punctum, vbi libet: & sit B. Habita primum nunc A; B, (nostræ scilicet operis cõmuni Mensura) huius, Tripla capiatur, ab A versus C: & ponatur esse A C. Ipsius A B, Dupla fiat, A E. Et Dupla ipsius A B, sit A D. Ita quòd tota D E, sit ipsius A B, Quadrupla. Sic ergo nostram CRUCEM ELEMENTALEM cõfecimus. Ex A B, A C, A D, & A E, Linearum scilicet QVATVORARIO. Nunc, ex B K, refecetur recta, equalis ipsi A D: & sit B I. Centro I, & Intervallo I B, describatur: Circulus, qui sit B R: secans rectam A K in puncto R. A puncto R, versus K, rescindatur recta, equalis ipsi A B; & sit R K. Ad punctum K, educatur vtrinque; (ad angulos rectos, cum ipsa A K) Sufficientis longitudinis linea recta: quæ sit P, K, F. Ab ipso K, puncto, versus F, refecetur recta, ipsa D, æqualis: Et sit K, F. Centro deinde K, & Intervallo K F: describatur Semicirculus F, L, P, ita quòd F, K, P, sit eiusdem Diameter. Tandem ad punctum C, ipsi rectæ A, C, ducatur Perpendicularis, vtrinque, ad longitudinem sufficientem extensa

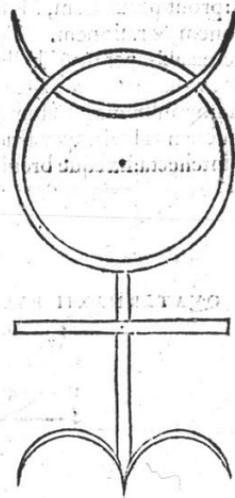

& fit O, C, Q. Postea, ex linea C, O, & ad punctum C, accipiantur Recta, æqualis A, B, lineæ: Et fit C, M. Centro M, & interstitio M, C, describatur Semicirculus C, H, O, cuius Diameter sit C, M, O: Et simili denique ratione, ex C, Q, recta, & ad Punctum C, refecetur linea æqualis ipsi A, B: & fit C, N. Centro igitur N, & longitudine N, C, fiat Semicirculus, C, G, Q: Cuius, C, N, Q, sit Diameter. Iam Afferimus requisitas omnes, in nostra M O N A D E, S Y M M E T R I A S, explicatas, descriptasque esse.

Monere tamen Mechanicum libet: C, K, totam lineam, nouem esse talium partium, qualiū, nostra F V N D A M E N T A L I S, A, B, vna est. Vnde alia via, ille ad hoc idem opus absoluendū accedere potest. Deindē Diametros, Semidiametrosque omnes, obscuris hic (vt loquitur Mechanici) lineis designari debere. Nec vllum visibile relinquendum C E N T R V M: excepto Centro Solari: quod, hic, litera I, notatum videt. Literasque adiungēdas nullas. Tum ad Ornatum, (non Necessitatem aliquam Mystificam à nobis ea ratione iam considerandā) Peripheria Solarij Latitudinem Superficialem (intrinsicus parallelō vno descripto) Mechanicus adijcere potest. (Parallelorum vero distātia, per quantam quintamque partem, A, B, vel circiter, fieri potest) Lunari autem, illam tribuere Speciem, qua solet Prima, post suā cum Sole Coniunctionem, in Cælo Appāere: videlicet Corniculata admodum. Quod fiet, si à Quinto, versus R, accipiantur illa, (quam diximus) Quarta, quintaue pars lineæ A, B: & super eius lineæ sine, tanquam Centro, Semidiametro vero Lunari, trahatur ista secunda Peripheriæ pars: ad utroque prioris Semicirculi contactum: nihil enim Simile quicquid ad M, & N puncta, fieri potest: erectis ibi Perpendicularibus, in quibus pars, ipsius A, B, sita, vel minime accipiantur: ubi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N, C, Semidiametris, ducatur extrinsecus, illi secundi, quali

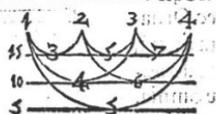
quasi Semicirculi. Per ipsas denique, nostræ Crucis Rectas, vtrinque possunt Parallelæ protrahi, à medijs per octauam, vel decimam partē ipsius A, B, distantes: Ita vt nostræ CRUX, ex QUATVOR Superficiebus, quasi Linearib⁹, ea ratione cōficiatur: quarum latitudo, sit quarta vel quinta pars ipsius A, B, rectæ. Hæc Ornamenta, apposita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnusquisque, pro sui animi sententia, facere potest: modò interea, nostris Mysticis S Y M M E T R I S, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progressū, verarum istarum (& maxime necessariarum) Commensurationū Hieroglyphicarum perturbetur, pereatue Disciplina noua: longè amplior Maiorque quā hoc libello, eandem vel potuimus, vel volumus quidem explicare. Vt Temporis Filia, D E I N V T V, docebit V E R I T A S.

AT, quæ cuius esse obuia possunt, in istis nostræ M O N A D I S Symmetrijs sese exercenti, Methodicè iam quædam, ob oculos ponentur. Primum quidem orientēs, à nostræ CRUCIS Linearum QUATERNARIO: eo habito respectu, quo, QUATVOR esse Lineas, simpliciter enuntia-

re, quis potest. Deinde de Earundem linearum QUATERNARIO: proüt peculiarem, Mysticamque, alio modo, habet partitionem, & rationem. Tertio, Numeris, quos vel isto loco, vel ex alijs, per totü libellum, Theorijs, artificiose elicumus, vtilia quædam à Deo in NATVRA, esse destinata Officia, nonnullis monstrabimus exemplis: aliaque opportunitis inferemus locis: quæ fructum haud exiguum ferent, probè intellecta: hæcque brevissimè absolvemus.

QUATERNARIII PYTHAGORICII

Omnis possibilis Metathesis, 24
Summa Pythagorica, 10.
Omnimoda partium additio, dat 30.

Noster Metatheseos Canon.

- >> Naturali ordine, à Prima Monade, descriptis quocumque
- >> Numeris: Si à Primo ad Vltimum, fiat Continuata multiplicatio: vt, Primi in Secundum: producti in Tertium: illiusque Producti in Quartum: similique modo ad vltimū
- >> Productum vltimum, omnem Possibile Metathesim in illis
- >> tot locis, determinat. Parique ratione, in quibuscunque, tot
- >> diuersis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O R E X) plurimum Commendo: tum in omni Naturæ examinatione, tum in alijs Reipub. Negotijs vtilissimā. hac ego in Hebræorum Tziruph (siue Ihmura) cum maxima voluptate, vii soleo.

QVA-

QUATERNARIII ARTIFICIALIS.

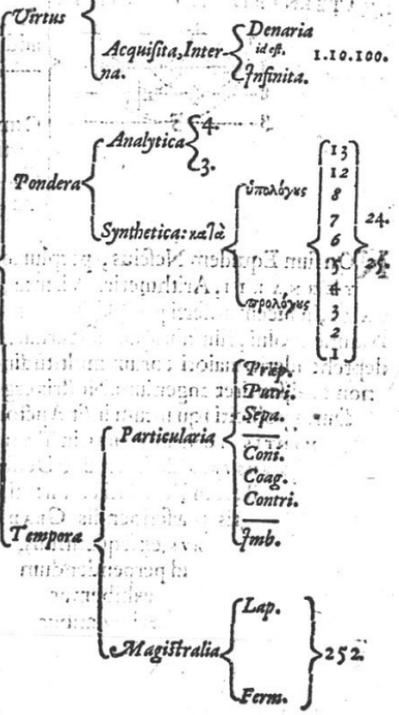
Continuata multiplicatio, — dat — 12.
Simplex additio, — dat — 8.
Omnimoda partium additio, Summa — est — 24.

Omni possibilibus Metathesibus, Quaternarii, Aequalis: Quæ auriphysicam 24 Karat determinat Sancti Hieronimo, & Bohemata Summa supra terram dum habetur, per se.

Non sum Equidem Nescius, per plures alios, ex QUATERNARIII, Arithmetica Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuisse Numeros. Sed qui ISTIS, Naturæ evolui, illustrarique obscuritatem uagnam nonprehenderit: maiori eorum multitudine, obrundi suum non acuisentiret ingenium. Nostri ergo Numeris (vulgaris polliciti) quantum insit Auctoritatis, in BLEMENSIS Ponderandis, in TEMPORVM MENSVRIS definiendis, Denique in Rerum Potestati & Virtutibus prescribendis GRAPHBVS, ex sequentibus, id perpendendum exhibemus Schematibus.

G 2 Numeri

Numeri nostri hanc habet Dignitatem: Vt illorum violare Leges, Peccatum sit contra Naturam Sapientiam: quae eisdem nos docere velit; in Mysterijs suis maximis examinandis) quibus certis Limitibus Statisque, Illi denunciantur

Omniumque notitia CAUSA

HORIZON. AETERINITATIS.

8	METAMORPHOSIS CONSVMATA HORIZON TEMPORIS	4
7		3:
6		2:
5		1:
4		Ignis 1000.

QVATERNARIVS: quo Numero, MONAS nostra SABRATA: ARTIS NATVRAE: VE vltimam nata P. TESTATEM.

4	Ignis 1000.	7
3	Aeris 100.	6
2	Aquae 10.	5
1	Terrae 1.	4
		3
		2
		1

REGNUM	3	Anthrax	24. 25.
Corpo	2	Citrinitas	
	2	Serenitas	12. 13.
	1	Chrystallina	
		Tenebrae	

EX istis Schematibus, plura elici possunt: (si penitus considerentur) quam apertis par est proferre verbis. Hoc tamen praeter ceteris monemus singulare yuum, (a nobis etiam Primis vna cum tota hac noua euulgatum arte) Rationem hic in medio esse positam, ob quam, QVATERNARIVS, vel DENARIVS, Numerationibus finem imponit quendam: eamque causam quam atyulere Maiores nostri, non fuisse absolutam, exactamque asserimus: sed istam, quam nunc narrabimus.

Postquam ista MONAS, est sibi integre, pleneque Physiceque Restituta, (tum quidem est MONAS, vnitissima, Magorum que iudicata VNITAS) neq; in NATVRAE, neque vilius ARTIS est potestate, EANDEM SAEPIS, QVAM QVATER, per Supercaelestes Revolutiones, ad Progressum vltimum, MOTVM VE faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille,

G 3 quem

(HIERO)

» quem nos, ob eminentiam suam, sic notari volumus, &
 » Idque ea de causa, quod neq[ue] in Elemental[is] mundo,
 » nec Caelesti, nec SVOB[us] CAEL[est]I, sit aliqua
 » Potestas, CREATA INFLUENTIA[rum] S: Qua,
 » tunc, non fuerit absolutissime Ditata & Dotata.

Cuius, hunc verum Effectum, QVATVOR simul (olim)
 Philosophantes Clarissimi Viri, Operè sunt consecuti. Vnde,
 diu, Maximo Rei Miraculo Antonii, Tandem ad Dei
 Opt. Max. Canendas, predicandasque Laudes se totos, de-
 inceps conuertebant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sapien-
 tiam, & super CREATVRAS ceteras, Potentiam, Imperiumque
 fuisse Largitus amplissimum.

THEOR. XXIIII.

VT, nostrum huius Libelli Exordiu[m], à Purità, Recta, Circuloque
 Coepimus: Sicque ex nostro MONADICO PUNCTO, LINEAREM nostror[um] ELEMENTORVM
 Effusionem Extremam, in Circulum Circumduximus,
 1. Analogum ferè, ipsi Aequinoctiali, qui Horis 24, sua Con-
 ficit Circulationem ITA, hanc tandem QVATVOR
 OMNIMODAM METATHESIM, (Numero definitam,
 2. 24.) METAMORPHOSIMQUE, hac nostra Vigesima
 QVARTA Consummabimus, Terminabimusque Theo-
 ria: Ad HONOREM GLORIAMQUE eius: QUI
 (Feste, Mysteriorum Dignorum Archipraefule, Ioanne: in
 QVARTI Apocalypseos Capitis, parte QVARTA, VL-
 TIMAQUE, in Throno Seder: In Cuius MEDIO CIR-
 3. CVITVQUE, Animalia QVATVOR (singula AEAS
 sex habentia) Sine requie, DIE ac NOCTE dicunt:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Omnipotens:
 QUI ERAT & QUI EST & QUI VENITURUS EST: QVEM
 4. etiam, ex 24 Sedibus, in CIRCVITV positus, SENE-
 5. AHS 24, procedentes (AVERTIS SUI ABIECTIS
 CORONIS)

CORONIS) adorant, dicentes: Dignus es Domine accipere GLORIAM & HONOREM, & VIRTUTEM: QVIA, TV, CREATI OMNIA:
 Et propter VOLVNTATEM TVAM SVNT: ET CREATA SVNT.

AMEN, DICIT
 LITTEA QVARTA
 A:

Cui, DEVS, Volvntatem Habilitatemque dedit, Dignum hoc Mysterium, aeternis Sic consignare Literarum Monimentis: Laboresq[ue] hocce Svos, placidissime absolvere, Laguna-
 rij 25: die eiusdem 13, Inchoatos:

An. 1564. Antverpia.

INTELLECTVS
 IVDICAT
 VERITATEM

Confusus ad punctum

Vulgaris, Hic, Oculus
 CALIGAT, DIFFIDETQUE
 plurimum.

ANTVERPIAM

EXCVDEBAT GYLIELMVS SILVIVS, REGIVS TYPOGRAPHVS: PRIDIE CALEND. APRILIS. AN. 1564.

GILFICIA
 colom (s) agnunt; dicentes: Dignus es Domine ac-
 cipere Gloria & Honorem, & Virtu-
 tem: Quia tu solus tuus CREATOR OMNIA:
 Et hoc est Voluntas tua
 VIRTUS: ET CREATA SUNT

SPERCAESTES
 ROBERTS
 ADVAH

ET TERRA FRUCTUM
 DABIT SVVM

CALIGATA LINDORVE
 plurimum

ANTVERRIENSIS
 EXCVDIBAT GALLIENS SILVIVS REGIVS TITVO
 GRADVS: PRIDIS CALEND. APRILIS. AN. 1564